

Hejssek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXV březen 2010

Pejsek štěká...

Vše nejlepší štěkám
k narozeninám Tomovi,
Kubíkovi a Terce!!!

Vítám mezi nás nové
Vpředáky - Skříťu, Ště-
pána, Terku, Davida a Fi-
lipa, kteří složili v Rokli
Úmluvy slib.

Mikulda: „Já nejsem
gay, ale génius a to mi
stačí.“

Všimli jste si, že máme v
klubovně novou knihov-
nu? Díky našim nejstar-
ším za její vyrobení!

Májka při etapě: „Písk,
písk, jau, jinak dobrý!“

Celokupinovou detek-
tivní hru jsme si moc užili,
že? A co nevidět pojedeme
s našimi kamarády na
společné Velikonoční tá-
boření. Tak kluci, shánějte
pentličky na pomlázky a
holky vajíčka.

Tom: „Neřešme ty šifry,
řešme jenom ten akt, kte-
rej nastává při spojení.“

Tom na Zeliho: „My si
rozumíme, rozumíš?“

Co budeme dělat?

16. 3. Oddílovka (16:30 - 19:00)

23. 3. Družinovky

30. 3. Oddílovka (16:30 - 19:00)

1. - 5. 4. Velikonoce

A dále?

23.-25. 4. Putování
7.-9. 5. Výprava na blind
28.-30. 5. Štítek táborníčka
18.-20. 6. Voda
začátek prázdnin - tábor

Z naší oddílové minulosti a snad i současnosti:

At' je náš život jako první sních,
čistý a bílým
abychom se nikdy snad
nemuseli červenat,
že vůbec jsme žili.
At' najdem vždycky čas
v lese usínat,
prstem pohladit květinu,
až na zem se sklonit k ní.
At' nemáme nikdy strach
setřít si z čela hvězdný prach,
když se rozední.
At' nezapomenem mít
v hlavě druhého víc než sebe,
at' nezapomenem snít,
toužit, smát se
a dlaní se dotýkat nebe.

Beskydy 2009, aneb jak balit chleba

Proč se Suchdolu říká Suchdol

Vlak nás dovezl až na malebné nádraží v Suchdole nad Odrou, které dává okatě najevo, že, ač malý městys, je to důležitý železniční uzel. Došli jsme k Petěvi domů a ihned jsme byli pohoštěni skvělou večeří. Venku déšť ustal. Suchdolu se neříká nadarmo Suchdol, tady prostě nemůže dlouho pršet. Malinko jsme si vyčítali, zda jsme přecijen neměli zůstat na horách, ale doufali jsme, že přestalo pršet pouze tady. Ale ihned jsme toho využili a dali sušit všechny věci.

Pomeranč a Eliška nám zahráli na klavír. Všichni jsme museli uznat, že jim to jde moc pěkně. Hudba poklidně hrála a uklidnila naše toulající se mysl i po partičce Bangu byl každý naprosto přítomen a připraven do pelíšku. Náš klidný spánek rušila snad jen rodinka komárů, kteří si chtěli smlsnout na naší krvi.

Ráno jsme se probudili, jak už to bývá každá ráno, které není vaše poslední. Probudili jsme se, vstali a při snídani jsme došli k závěru, že to nebudeme s kilometry moc přehánět a dáme si jen 20 km procházku. Ačkoli je okolo Suchdola terén mnohem rovinnatější, nenaplánovali jsme víc kilometrů.

Prošli jsme se okolo Stříbrného jezírka, nádherné-

ho klidného místečka, jehož poezii rušily jen blízké dřevozpracující stroje. Naše další kroky nás vedly přes město Odry, kde jsme navštívili pizzerii. Jenom Pomeranč nedržel partu a dal si řízek. Z Oder vede hezká naučná stezka Stříbrný chodník. Využili jsme její cesty. U sedmého zastavení jsme si řekli, že je čas vrátit se zpátky. Den se překulil přes půlku a tak bylo na čase jít svou vlastní cestou.

V Suchdole jsme jako předešlý večer poslouchali klavír a zahráli si Bang. Usínali jsme s pocitem, že nebyl špatný nápad zamířit do Suchdola. Poslední opravdu putování den našeho putování byl plný sluníčka a byl to věru pěkný závěr.

Ve čtvrtek jsme toho už moc nestihli. Vstali jsme, uklidili spoušť, kterou jsme stihli udělat, rozloučili se a vyrazili. Eliška s Pomerančem k babičce a my ostatní do Prahy. Na nádraží v Suchdole nás uvítal Jan Perner (vlak EuroCity). V jeho pohodlných sedačkách jsme dopisovali poslední stránky deníku, chvíli hráli země město, ale nakonec nás uvítala Praha a naše putování bylo nadobro u konce. Snad všichni spokojeni jsme se rozešli domů.

A příště už jen komix, jak balit chleba.

Kvítek

Pátrání po pražských vodárnách

část pátá

Věž se nalézá v Praze 1 na Starém Městě pražském na Novotného lávce (dříve Staroměstská lávka) na pravém břehu řeky Vltavy v areálu dnešního Muzea Bedřicha Smetany. V dřívějších dobách zde stávala skupina mlýnů doplněná o vodárenskou věž, jež zásobovala vltavskou vodou kašny na Starém Městě. První zmínky o ní pocházejí z konce 15. století, kdy zde stávala dřevěná vodárenská věž, jež, tak jako mnoho jiných dřevěných staveb oné doby, byla často poškozena požárem. Požáry dřevěných vodárenských věží vznikaly dost často hlavně proto, že v zimě byla zamrzající vodárenská zařízení rozmrazována pomocí otevřeného ohně. Vodárenské věže také bývaly často poničeny i v důsledku povodní. Staroměstskou vodárenskou věž navíc poškodila nejméně dvakrát válka. Nejprve se tak stalo v roce 1648, kdy věž poničili Švédové během svého útoku na nedalekém Karlově mostu (další rekonstrukce věže pak proběhla v roce 1762), podruhé byla věž poničena během revolučních událostí v roce 1848. Poslední pohroma přišla v roce 1878, kdy ji opětovně poničil další požár. Jádro původní stavby pochází z roku 1577 a je vystavěno z přitesaných pískovcových kvádrů (podobně jako nedaleký Karlův most). V roce 1835 byla věž technicky

modernizována Františkem Josefem Gerstnerem a Josefem Božkem, po roce 1848 byla znovuobnovena architektem Bergmannem. Ve výšce 31 metrů byl ve věži umístěn vodojem, z něhož byla vltavská voda rozváděna samospádem do okolí. Po posledním požáru v letech 1878–1888 došlo k novogotické přestavbě, věž byla zvýšena o jedno podlaží, byla doplněna velkým hodinovým strojem se čtyřmi ciferníky, byla zde také vyměněna původní barokní střešní báň za

dnešní novogotickou. Svému účelu přestal sloužit v roce 1880 také věžní vodojem, přílehlá vodárna pak dosloužila definitivně v roce 1913. Věž je 53 metrů vysoká a má celkem pět podlaží.

Májka

Výroční výprava a bowling

(20.-21.2.)

Z Hlavního nádraží jsme za vlajkou vyrazili na vlak. Vystoupili jsme nedaleko Srbska, a hurá do Rokle úmluvy. Cestou jsme se na louce posilnili, zkoulovali se a zahřáli se přenášením jablek do správných přepravek. Dorazili jsme nedaleko Rokle, nutno dodat, že někteří značně zráchaní a zkoulovaní, zavázali jsme si oči a držíce se za ruce jsme došli k místu zakopání listiny. Vykopali jsme Zakládací listinu -vlastně naše 3 zakládací listiny - přečetli si je a přistoupili ke slibování. Filip, Terka, Skříťa, Štěpánek a David se stali Vpředáky a dostali oddílovou košili.Vyhlásili jsme půlroční bodování, gratulace pro Filipa, a Pomerančovo splnění 1. stupně. Listinu jsme opět zakopali a s nalezením vhodného místa začali smažit palačinky. Zanedlouho to všude vonělo, my se najedli a porota vyhlásila nejlepší palaničku. Vítězství z loňska obhájila Májka s Pomerančem, letos i s Davidem a Filipem.

Ve vlaku při zpáteční cestě jsme se všichni ohřáli a na Hlavním nádraží jsme se rozdělili. Nejstarší děti zamířili do klubovny, kde jsme se navačeřeli a započali Bitvu o Středoze. Po několika hodinách usilovného přemýšlení a taktizování jsme hru raději ukončili...

Před spaním promítáme Hanebné pancharty a na konec jdeme spát.

Ráno snídáme, balíme spacáky, uklízíme a vyrážíme do Radavy na bowling, kde na nás již netrpělivě čeká Jenda. Házíme a házíme a kuželky padají, jak se jim zachce... Po návratu do klubovny pro věci neodoláme a hrajeme znovu Bitvu o Středozem, Bang a další hry... Začíná se ale blížit večer a vracíme se domů.

Eliška

Šifrování

Šifra Playfair patří nepochybně k těm složitějším. Jejím základem je tabulka 5 x 5 se sjednocenými písmeny i a j, která je navíc zkomplikovaná o klíč, v tomto případě slovo Vpred, které napíšeme na začátek tabulky, zbytek doplníme abecedou.

V	P	R	E	D
A	B	C	F	G
H	I	K	L	M
N	O	Q	S	T
U	W	X	Y	Z

Text, který chceme zašifrovat si rozdělíme do bloků po dvou písmenech. Např. Do ck ej ca su ja ko hu sa kl as ux. Jednotlivé dvojice se šifrují podle třech následujících pravidel.

1. Pokud jsou obě písmena dvojice ve stejném řádku, nahradí se písmenem o jedno vpravo.
2. Pokud jsou obě písmena ve stejném sloupci, nahradí se písmenem o jedno nižším, případně prvním písmenem ve sloupci.
3. Pokud se nalézá každé v jiném řádku a sloupci, nahradíme písmenem ležícím ve stejném řádku, ale ve sloupci druhého písmene.

Zašifrovaný text by tedy vypadal následovně:

Do	ck	ej	ca	su	ja	ko	hu	sa	kl	as	ux
Fn	bt	if	ab	un	cb	eu	ms	yh	pb	hy	qz

Zkuste si za měďák rozšifrovat podle stejného klíče:

Vs pkrli KB pthx vt dred lqbqlo.

A na závěr neznámá šifra:

Osočení opatrní bratři vámi uvidění, unaveně běželi.

Eliška

Bodování únor

1. Pomeranč	28	7. Terka	16
2. Jakub	22	8. Majda	15
3. Jenda	20	8. Štěpán	15
3. Skříťá	20	8. Vosa	15
3. Májka	20	9. David	14
4. Obi	19	10. Filip	13
4. Míša	19	11. Bahňák	12
4. Sára	19	12. Matyas	10
5. Dave	18	13. Týna	4
6. Simča	17	14. Bára	3
6. Mikulda	17		

Detektivní hra v Londýně

(14.2.2010)

U kostela sv. Kateřiny na nás již čekal monsieur Poirot a slečna Lemonová s politování hodnou událostí. Jeho drahý přítel pan Harding je pohřešován! Poprosil nás tedy o pomoc při vyšetřování, jelikož Scotland Yard se snaží celou záležitost ututlat a zahrát do autu.

Pro vyšší šanci na úspěch jsme se rozdělili na 8 týmů a pustili se do první části vyšetřování. Dostali jsme tabulky na zápis podezřelých, míst zločinu a zbraní a k nim příslušných kódů, za jejichž získávání jsme byli placeni. Vyrazili jsme do terénu Londýna shromažďovat důkazy, fotit ostatní týmy při práci, a mapovat tak postup jejich pátrání, který nám byl také hodnocen.

Z podezřelých tu byl bratr dotyčného – pan George Jeffrey Harding, který chtěl peníze, konkurent pan McGoven Harrington usilující o odkoupení firmy pohřešovaného, dále dcera Sarah, které bránil v svatbě, její přítel a švagrová, která rovněž usilovala o peníze.

Prošmejdili jsme každý kout, ale i přesto nám spousta podstatných indicií unikla. Po návratu ke kostelu sv. Kateřiny nastalo hodnocení fotek a souběžné shromažďování dříve zaznamenaných důkazu. A to

co nejrychleji! Každý důkaz byl totiž jen jednou a vyšetřovacích týmů, které ho chtěli osm... Dělali jsme, co jsme mohli.

Na závěr už stačilo jen získat od ostatních týmů informace o jejich důkazech. V celkovém součtu důkazů totiž chyběla jedna osoba, jedno místo a jedna zbraň-trojkombo, která se stala panu Hardingovi osudná. Po vyčerpávající detektivní práci se nám podařilo zjistit, že je nelítostným vrahem paní Elisabeth Hardingová, mnaželka nebožtíkova bratra, která tuto zavrženíhodnou vraždu spáchala náprstníkem přimíchaným do čaje v ústavu, kde se oběť nacházela. Plni radosti z odhaleného zločinu jsme se posilnili cenou vítězů a plní zažitků se rozešli domů si odpočinout po namáhavé dřině.

Detektiv vypráví

aneb jak to bylo s Františkem S.

Probudil se ještě v noci. Slyšel plíživé kroky po chodbě. Skřípění. Železo po železe. Vylekal se k smrti. Rychle popadl své věci, nacpal je do tlumoku a otevřel okno. První patro není vysoko. Nohama napřed se smýkl oknem ven. Dopadl na zem, postavil se a dal se úprkem do Vápna. Snad je u něj doma vše v pořádku. Cestu, která mu tehdy s přáteli trvala přes dva dny, zvládl za deset hodin. V podvečer s napětím odemykal dveře svého domu. Jeho poznámky i vše ostatní bylo nedotčené.

Sám to už nyní nezvládne. Někde na policiče měl adresu vězení, kde čekal Filip na své osvobození. V chvatu sesmolil dopis, přidal fotky a hned jej odeslal. U něj doma nebylo už nic v bezpečí. Usedl do křesla a přemýšlel, co dál. Byl unavený a cítil se sláb. Nejspíše ho sleduje vrah Františka S. Nemá moc na výběr, musí zmizet a čekat na pomoc.

Netušil, že už je pozdě. Zavrzaly dveře a do místnosti vstoupila ženská postava. Pepa strnul. Chtěl se pohnout, ale tělo mu vypovědělo službu.

„Nesnaž se. V žilách ti už koluje jed. Jsi ochromen a budeš rád, pokud se ještě vůbec pohneš.“

Postava udělala několik kroků a usadila se proti

němu. Vychutnávala si své vítězství.

„Jsi už velmi blízko. Moc blízko. Zajímá tě, jak to bylo?“

„Tehdá jsi v opilosti vykecal obchodníkovi Roubíčkovovi o vaší cestě do Prahy příliš podrobností. O Františkovi a vynálezu. Roubíček to vše řekl Otovi Kruppovi, když jsem s ním byla v Olšíně. Pochopil, že vynález by mu způsobil bankrot. Ota je schopný, pokud jde o čísla, ale bylo mi jasné, že s tímhle si neporadí. Byl úplně zoufalý. Věděla jsem, co musím udělat. Zjistila jsem si, co nejvíce. Nejdříve jsem to zkusila přes svého muže. Státní rada má moc, ale neumí ji využít. Slaboch. Když to nevyšlo, rozhodla jsem se jednat na vlastní pěst.“

„Pamatuješ se na ten střeďeční dezert? František dostal otrávený kus. Ale ne jen tak ledajakým jedem. Tenhle působil pomalu, trvá celý den, než opravdu zabere. Celý den si člověk může vzít protilátku a oddálit svou smrt. Využila jsem toho, že si František každý večer musí udělat a vypít odvar. Koupila jsem na trhu stejně jako on psí kořeny. Dala jsem do nich protijed. Ve čtvrtek večer jsme šli za vámi na faru jen proto, abych je vyměnila. Takže ten den měl František ve svém odvaru protijed a nezemřel. Díky tomu měl umřít až v neděli, když já budu daleko a mimo podezření.“

„To úplně nevyšlo. Kvůli tobě. V pátek jste spotřebovali dva kořeny, takže v sobotu už měl František nový. Bez protijedu a proto zemřel. Nikdo na tak důmyslný trik nepřišel. Nemysli. Ty už to nikomu neřekneš. Za pár hodin nebudeš dýchat.“

Pepa byl zdrcen. Poražen. Cloumal jím vztek. Vyburcoval v sobě poslední síly a potácivě se vrhl na vražedkyni. Ta ho lehce odstrčila, Pepa zavrával a skončil u zdi. Malátně se postavil a otevřeným oknem vypadl ven. Plazil se dál. Snad ještě... snad bude mít sílu se zachránit. Bojoval o poslední chvíli svého života. Ještě kus... ne. Skončil nedaleko za plotem, zapadl do škarpy u silnice. Jeho tělo našli o pár dní později.

Jana Březinová byla na vrcholu blaha. Bezstarostně se rozhlédla po místnosti. Nenašla nic, co by jí mohlo způsobit problémy. Pomalu odešla. Zůstane nepotrestána? Filip Fousek již brzy otevře dopis a zjistí, že si musí pomoci sám. Odsedí si nezasloužený trest? Je to na vás, detektivové!

Kontakty:

Tom (608 408 577)

Kvítek (724 264 148)

Zelí (603 478 299)

Vydává T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

